

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Rózsafő, Kardos-ház, 16. sz. alatt.

Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok a levelek vissza nem adtnak. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt.

Hirdetési díj: Ot-hasabos postisor egyenként 5 kr. — Helyszíni minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitási 4 hasabos postisorért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

Kutasi Imre könyvnyomdája, Főplacc, Sz. Nagy Károly-ház.

Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény egyint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és a hirdetések.

A bosnyák fejedelemség.

(—o.—) Tegnap »Dél-Szláviáról« irtunk, ma pedig oly önálló fejedelemségről akarunk írni, melyet a szélsőbal ujjabbnál ujjabb ötletezései előnkbe állítanak, azaz: egy bosnyák-hercegovecz fejedelemségről, melynek fejedelmi koronáját széalunk mindenestre a puszi pajtáság ezen legujabb remekének, Ljubibratics urnak ajánlna föl, s kiben, azt hiszszük, lenne is annyi hazafiai áldozatkészség, hogy elfogadná. De hogy hová vezetne egy ilyen önálló fejedelemség? — arról akarnánk írni néhány szót.

A mint hitelt érdemlő tudósítások állítják, a most felszínre került lázadás 5—6000 emberrel nagyobb erőt nem képvisel s ime, mintegy 150,000-nyi rendes katonaság kellett hozzá, hogy leverje. Pedig ezek tudatlan vad emberek, kiknek sem katonai fegyelméről, sem rendes katonai műveletről nincs fogalmuk. És ha mindjárt igaz lenne is az az állítás, hogy tanult vezérek által igazgattak, — (a mely állításhoz különben igen sok kétség fér), még akkor is semmik ők, egy rendes hadsereggel szemben. Sik földön két zászlóalj katonaság egy hét alatt tönkre tette volna az egész lázadást, amde azon előnyöknel fogva, melyeket nekik a helyi viszonyok nyújtanak, egy oly hadsereget kellett leküldenünk, milyennel ezelőtt világot hódítottak.

Na most már! Képzelnék oda magunknak egy független fejedelemséget, rendes hadsereggel és a szükséges helyeken ágyukkal jól megrakott várakkal és erődkkel, hát kérem, hogy azt onnan kiverje, ahöz egy európai hadsereg lenne szükséges. Miután pedig reánk nézve életföltétel, hogy tengerpartunk legyen, — Dalmácia háta meggett semmiféle fejedelemséget, mely hozzáférhetetlen, — nem tűrhetünk. Csak nem akarunk ott egy középkori rablótelepet felállítani, mely független szabad nemzet ezimen Dalmáciába átesapjon, — a mihez pedig nagyon ért, s onnan mindent elvigyen, a mit talál, ha csak minden dalmát faluban egy-egy várat nem építünk s a szélsőbal kontójára ott egy egész hadsereget nem tartunk.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A KÉPFARAGÓ.

— ELBESZÉLES. —

Irta: Souwestre Emil, francziából Blauhorn Henriette. (Folytatás.)

Későn jött vissza; az idegenek a szállóban marasztalták ebédelni. Anyja kérdészködni akart, de röviden és a visszatartott türelmetlenség hangján válaszolt. Munkájánál szórakozott volt, — ezerfele tervet kezdett el és egyet sem fejezett be, mindent megutált. Egészsége végre éreztet kezdé ezen valóztást és egész testén lappangó láz vett erőt. Anyja eddig hallgatott, de midőn látta rajta a kétségbeesésnél is veszélyesebb sorvadást, nem habozott többé.

— Isten bocsássa meg ezen idegeneknek a mit tettek Herman! monda; ide jöttek, mint a kigyó a földi paradicsomba és rászedtek, hogy a tudás fájának gyümölcséből egyel... De most fiam a baj meg van, nem maradhat tovább itt; utazz el, minthogy már nincs semmim, a mivel boldogíthatalak. Cloffer ellenvetést akart tenni, de az öreg asszony csak azután beszélte, midőn szívében az áldozatot már megfogta: minden akadályt elhárított ama szívójság könnyűségével, mit Isten csak az anyáknak adott — és ama önmegtadással, melyet a nők mutatnak, a nélkül, hogy bennük megtanithatának reá. Az előkészületek pár nap alatt meg lőnek téve. Dorottya maga mosta meg és javítá ki Herman ruháit és oly figyelmes volt a legkisebb részletre is, hogy soká nem érte a távollét fájdalmát. Azután odaadta a megtakarított összegnek nagyobb részét és ajánla neki magától semmit meg nem vonni.

Ha tehát a tisztelt széalnak szabad és független szláv nemzet produkálására egy Ljubibratics-féle eskőért olyan nagy kedve támadt, hát menjen Akszakovhoz és irassa be magát panszlávnak, amde a míg Magyarországon magyar akar lenni, hát először legyen magyar és csak másodsor panszláv, ne pedig megfordítva, — mert: »Prima persona ego sum!« — magyarul itt is annyit tesz: hogy minden szentnek maga felé hajlik a keze.

Egyébiránt hasonló a hasonlóval hamar össze barátkozik. A ki minden áron függetlenséget akar, a függetlenséghez szükséges feltételek nélkül, hogy ne barátkozni kezdjen azzal, ki minden áron szabadságot akar a szabadsághoz szükséges feltételek nélkül. — Mikor két olyan okos akad össze, a ki azt hiszi, hogy minden bodzafa furulya, csak akarni kell. Pedig hát mit csinálnak az angolok, francziák, németek stb., hogy a vad népfajokat a civilizációra nézve használhatóvá tegyék? — Hát először misszionariusokat küldenek ki, hogy keresztényekké tegyék őket s mikor ezután hozzáférhetők lesznek? — akkor majd tanítókat ad nekik Európa, hogy tanítsák őket. Mikor majd tudni fognak valamit? Akkor kapnak politikai vezetőket, hogy vezessék őket; s mikor majd elértek valamennyire, a hol a szabadság világossága már nem árt a szemük fényének? hát akkor majd lassan-lassan szabadságot is fognak kapni.

Hát a szélsőbal is, ha olyan nagyon bele szeretett Ljubibraticsba, hogy minden áron országot akar neki adni, — hát előbb menjen és civilizálja annak az országnak a népét s csináljon a rablóból polgárt, a polgárból munkás hazafit, a hazafiból pedig olyan barátot, a ki megérdemli a pártolást. De azért, mert Ljubibratics róka bennünket varjúknak néz és sajtot szeretne, még nem vagyunk hajlandók énekelni.

Különben jól tudjuk mi azt, sőt megvagyunk róla győződve, hogy ez a boszniai külön és önálló fejedelemség a széalbal szájában megint csak olyan dolog, hogy mondjon valamit, a mi ismét csak az okkupáció ellen van fordítva, holott nem nagyon sokáig kell még élnem, hogy megérjem,

miserint maga a mai széalbal lesz az, mely legjobban fogja védelmezni az okkupációt, majd ha t. i. közösgyes a lapon, kormányra jut, a mi pedig be fog következni, nem első eset levén az eféle pártok elzúllése.

Na de hiszen a lázadás leveretik mielőbb, — sőt talán mire e sorok a nyilvánosság elé kerülnek, — már le is lesz verve, és aztán: szegre akasztjuk a kobozót, mely most külön bosnyák fejedelemségről zengedez szerelmi nótákat Ljubibratics urnak, ki egy ujjabb lázadásig megint alhatik és álmodhatik a koronáról. De hogy egy ujjabb lázadás mikor lesz? Azt hiszem: már akkor Ljubibratics ur is mamunak mondja a hamut... Ugy is legyen!

— A képviselőház husvétii szünetei valószínűleg még e hó végén megkezdődnek, fölteve, hogy a szombati napirendre kitűzött véderő-törvényjavaslat tárgyalásai addig befejezettek. Más fontosabb javaslat a szünetek előtt nem fog tárgyaltni.

— A delegációk összehívása április 14-ikére van kitűzve. A megszavazandó szűkelegre vonatkozó tudósítások pusztá kombinációk, mert a közös hadügyminiszterium csak most fog hozzá az összeállításhoz.

A prostitúció Debreczenben.

Dr. Legányi Gyula orvos urnak a „Debreczen-nagyváradii Értesítő“ 11-ik és a „Debreczen“ 50-ik számában idő előtt nyilvánosság elé hozott, a városi prostitúcióra vonatkozó indítványában foglalt alaptalan állításokat, alulírottak szükségesnek látják helyre igazítani addig is, míg a nevezett indítvány illetékes helyeken kellő megbíralás és megvitatás tárgyát képezne.

Ugyanis a városi nyilvános kéjnök, nem mint indítványozó állítja, „egy, mondjuk két orvos“, hanem tényleg két orvos által vizsgáltatnak, s így egy orvosra 30—35 személy megvizsgálása esik.

Az sem áll, hogy a titkos kéjnökre épen semmi rendőri felügyelet nincs. Mert a faczér, utczakon, kaszárnyák körül csavargó nőket, a rendőrség naponként összefogdosztatja s egyik tisztii alorvos, esetleg főorvos által azonnal

megvizsgáltatja, a tisztatalanokat haladéktalanul a kórházba kísértetve. De azon barbárságot a kapitányi hivatal el nem követheti, hogy mint indítványozó, egy alkalommal kijelentesse; minden az esteli órákban utcán járó nőt azonnal elcsípessen s megvizsgáltasson. Erre joga, hatalma nincs. Sőt arra sincs törvény által felhatalmazva, hogy a vendéglőkben, kávéházakban szolgáló leányokat, annyival kevésbé a magánházaknál lakó cselédeket — kik többször a venericus betegségek hatalmasabb terjesztői, mint a kéjnök — orvosrendőrileg megvizsgáltassa, ha csak erre különös körülmény által felhiva nincs.

Különben ha indítványozó fáradságot vett volna magának tüzetesen utána járni, nemcsak egy Hubele Balázs módjára neki rontani, miként áll a prostitúció vizsgálásának ügye más városokban, megtudhatta volna, hogy a bejegyzett kéjnök megvizsgálását, a főváros kivételével nem exproffess rendőri, hanem országszerte a városi tisztii orvosok eszközlik, és pedig a prostituáltak számához képest többben vagy kevesebben. Titkos kéjnök pedig sehol nem türetnék. Károlyban, Szathmáron, hol a nyilvános kéjnök száma körülbelül annyi, mint Debreczenben, ép úgy két tisztii orvos végzi a vizsgálatot, mint nálunk, sőt Czeglédén, Szekesfehérvárott és Kassán, pláne egy. Az sem pelda nélküli, hogy a hol városi kórház létezik, mint Károlyban és Szathmáron, a rendőri orvosok egyszersmind kórházi orvosok és így a kéjnök nemcsak vizsgáló, hanem kezelő orvos is.

Ezekből kitűnik, hogy a prostitúció ellenőrzésével városunkban három, esetleg mind a négy tisztii orvos foglalkozik, nem pedig „egy, mondjuk kettő.“ Világos az is, hogy itt a nyilvános prostitúció ellenőrzése semmi tekintetben sem rosszabb, mint hazánk más városai-ban, sőt határozottan jobb, mint az indítványban mintaképp oda állított Budapesten, hol legujabban a prostitúció ügyét állandó rendőri orvosok kezelik, s hol egy orvosra a népesebb kerületekben 60—70, sőt a 140 ezernyi népességű és roppant kiterjedésű Terézvárosban 100—110 személy megvizsgálása esik! Hol állunk ehhez Debreczenben! Itt a prostituáltak egymás mellett, a város csak egy bizonyos utcájában vannak elhelyezve, sőt egy részük a kórházban vizsgáltatik, tehát

Végre husz napi utazás után, egy zavart tömkeleget látott, mely az égboltozatot érinté, ez volt Páris! Midőn az idegen Badenvillerben Hermantól elvált, oda adta címét és felajánla neki, hogy ha valaha elhatározza magát Párisba menni, használja azt fel. Tehát nem-sokára megérkezte után sietett a fiatal faragó a Saint-Lazare utczában, a hol de Riol ur lakott.

Ez Cloffer látására meglepetésének adott kifejezést.

— Ön itt, mester! — kiálta fel, — talán elsüllyedt a hegy a völgybe? talán elégették az erdői szénegétek kunyhóját? vagy talán ön politikai szökevény?

— Kunyhóm még mindig helyén van, — felelé mosolygva Herman — és a herczegnek talán nincs is hívebb alattvalója, mint én.

— Tehát ön saját ösztönéből van Párisban?

— Saját ösztönömből.

— És mi okozhatta ezen csudát?

— Az ön szavai, uram.

Bámulva nézett a párisi a fiatal németre, ki azután a történetekről felvilágosítá.

— Tehát, — kezdé ismét de Riol, midőn Herman bevégzé elbeszélését, tehát drága mester, ön Párisba jött szerencséjét megalapítani?

— Ide jöttem, hogy megismertessem magamat.

— Azt akartam mondani, segítni fogjuk önt.

— Csakugyan számítok az ön tanácsára és partfogására.

— Es igaza van, de mindenekelőtt meg akarom önt ismertetni híres művészeinkkel, többen itt lesznek nálam holnap, jöjjen el ebédre és hozzon magával valami faragványt.

(Folyt. köv.)

minden öszpontosítva arra, hogy a két vizsgáló orvos 50-60 személyt kényelmesen és pontosan megvizsgálhasson.

S mégis nálunk jut eszébe valakinek azt kürtölni, hogy a prostitúció ellenőrzése hibás, elégtelen, hiányos s a venericus betegségek terjedését ennek róvni fel!

Az is légből kapott állítás, hogy városunkban a venericus betegségek jobban elhárítottak volna, mint hazánk más, különösen nagyobb városában. Tekintse meg csak inditványozó az általa mintaszerűnek jelzett városok kórházi kimutatásait s kérdezze meg azok gyakorló orvosait, meg fog róla győződni, hogy azon városokban még jobban dühög ama ragályos baj, mint bárhol is. Általános a hazában, fájdalom, mindenféle szétáradó nyálva ez, oka nem a nyilvános prostitúció hiányos ellenőrzésében, hanem a mostoha társadalmi viszonyokban, a megélhetés nehézségeiben, a fényűzés és nagyra vagyas terjedésében, s a minden ellenőrzést kijátszó titkos kéjelgésben, az erkölcsök általános meglazulásában keresendő. Ezen nem helyi indítványok és intézkedések segítenek, hanem egy a prostitúciót, mint a társadalmi viszonyokat javító bölcs és szigorú törvények, melyeket az országgyűlés van hivatva alkotni s reméljük, hogy nemsokára alkotni is fog.

Valóban nagy szolgálatot tenne inditványozó ur a társadalomnak s a jövő nemzedéknek, ha sikerülne oly mentőszerrrel előállania, mely emez, a társadalomba mélyen benyúló hydra fejét venné, a személyes szabadscelevés durva megsértése nélkül. Hogy jelenlegi inditványával mit sem javít a dolgonha az érvényesülne is, inditványozó ur meggyőződhetik felőle, ha a prostitúció állását hazánkban, a venericus betegségek elterjedésének okait alaposabban kutatná, s minden párton felül emelkedett elfogulatlan szemmel tekintene.

Ezeket kötelességünknek tartottuk dr. Legányi ur nyilvánosság elé bocsátott inditványára egyszer s mindenkorra megjegyezni, nehogy annak ferde állításai a t. cz. közönséget félrevezessék, addig is, míg ezen kimerítő megvitattatást igénylő és már szakértő tárgyalás alatt levő inditvány kellő értékére leszállítatik.

Kelt Debreczen, 1882. márt. 13.
Dr. Ujfalussy József, Kórházi főorvos.
Ujházy Károly, tisztii orvos.
Körner Adolf, főkapitány.

Harcztéri hírek.

Rukavina bárót, a 16. varasdi ezred őrnagyát, már eltemették Raguzában. A lakosság, tanuló ifjúság és a városi hatóságok tömeges részvéte jó benyomást tett. Az elesett neje és gyermekei anyjára meg voltak rendülve, hogy nem kísérhették ki a koporsót. A báróné látni akarta ferje holttestét, de nem mutathatták meg neki, mert a lázadó kamibáli módon megcsontították a holttestet. Miután ugyanis elesett az őrnagy és a zászlóalj távozott arról a helyről, hol a holttest hó és kötörmelek alá ideiglenesen elrejtették, a föl-

kelők visszatértek oda, levetkeztették kirabol- tak és rettenetesen megcsontították a holt- testet.

Schermainzky hadnagy a (24-ik salzburgi vadászszázalójból), a ki mult szombaton a dragalyi fensik közelebe vivott harc- zban megsebesült, meghalt.

A raguzai hatóságok és testületek szerencsét kívántak Joannovic tábornoknak a Kri- voscsijában kivívott sikerhez.

(Hivatalos) A 43. gyalogezrednek a márczius 9-iki harcokban szenvedett és utólag megállapított vesztesége: zeszt: Sindler gya- logos; könnyű sebet kaptak: Zsurka Demeter őrzető és Avrameszku György gyalogos.

Mozgósít-e Montenegro?

Tele vannak a lapok, s különösen az el- lenzéki lapok azzal a hírrel, hogy Montenegro mozgósít.

Azon sors után, mely az ilyen allarm-hi- reket eddig is mindannyiszor gyorsan utólrte, hogy t. i. teljesen valótlannak bizonyultak, tulajdonképen kár ezzel is komolyan foglal- kozni. Minthogy azonban hozzátesszik, és pedig erősítésül, hogy Thömmel ezredes és a közös külügyminiszterium közt az utolsó időben fel- tűnően erős sürgönyváltás folyik, megjegyez- hetjük az egész hírek jellemzésére, hogy ez egyáltalán nem áll, hogy Thömmel ezredesnek semmi rendkívüli sürgönyözni valója nem volt és a külügyminiszteriumban ugyanakkor, mi- kor Montenegro mozgósítását híresztelték, tel- jességgel semmi jelet nem bírtak annak, hogy Montenegro szakítani kívánna eddigi correct és loyális magatartásával. — Valószínű tehát, hogy az egész híresztelés csak olyan pletyka lesz, a mi a harczer közelében természetesen mint a gomba terem. Ha Montenegro mobilizálni akart volna, nem most mobilizálna, mi- kor a felkelés ereje súlyos csapások által meg van törve.

Hogy a Krivoscsiai fölkelők tömegesen átkeltek a montenegrói határon, az is téves értesülésen alapul. Egyesek ugyan átmentek a határvonalon, tömegesen mentek át asszonyok és békés lakosok, a kik a fegyvernek zajától menekültek. De a krivoscsiai insurgensek zöme, miután minden más helyről kiszorítottak, ma- gában a Krivoscsijában, Han fölötti plateaua tá- boroz, oly nehezen hozzáférhető állason, mely csak a legsúlyosabb áldozatokkal volna erőszak- kolható. Ezt tekintik mintegy utolsó védbás- tyájuknak.

Külföld.

A francia és olasz kormány viszonya. Rómába, mint mondják, oly tudósítások érke- ztek, melyek a francia kormány tunisi helyze- tének bonyolodását bizonyítják. Az olasz kor- mány tehát fölkarja használni ezt az alkalmat, hogy tisztázza az olasz-francia viszonyt. Az olasz kormány arra számít, hogy Francia- ország ösztönözni fog nyilatkozni arról, hogy mit akar tenni Tunisban. A római cabinet ez el- határozásában állitólag az is játszott szerepet, hogy Egyiptomban is bonyolód- tabb lett a helyze- tet és hogy Blignières francia főellenőr kény- telen volt lemondani.

Szentpétervárott f. hó 13-án ünnepel- ték meg II. Sándor csár halálának és III. Sán- dor csár trónraléptének évfordulóját. Ez alkalmából a Journal de St. Petersburg muszka lap azt mondja, hogy a nagy történelmi dolgra való emlékezés oly foglalkozás, a melyben kevés hajlammal bírnak idegen nyelvek felett top- renkedni, még kevésbé azokat tulságos nagy fontossággal felruházni, vagy azokba beleavat- kozni. Oroszország ez órában arra a nagy missióra gondol, melyel őt a gondviselés uralkodóink paizsa alatt felruházta, a haladás, a polgárosodás, a békés fejlődés és az uralkodó

alatt élő számos népek egyetértésének missió- jára. Miden év, melyben beke uralkodik, gyarapítja Oroszország jólétét és azáltal a tekin- telyt és a tiszteletet, a mely az öntudatos és a nyugodt erő viv ki maga részére. Ebben rejlik az igazi, a nagy birodalomhoz méltó nya- gság, a melyet Oroszország uralkodói minden- kor meg tudtak oltalmazni, és mely az egyedüli, a mire most is törekcsznek.

A görög főváros egészségügyi viszo- nyait nagyon szomorú színben tünteti föl egy ottani levelező. A mult évben a hagymáz meg- tizedelte a fiataloságot és a lakosságnak több mint két harmada kényseritve volt elte biz- tosítása végett a vidékre menekülni. Alig hogy ez a veszély elmult, beállított a veszedelmes és pusztító fekete himlő. Athénben és Piräus- ban már számos himlő eset fordult elő, ugy hogy csak az athéni katonakórházban ötven ilyen beteg fekszik. A lakosság közt e miatt uralkodó rémületet meg fokozza azon Megarából érkező hír, hogy ottan a diphteritis dü- höng, szóval Athén egészségügyi viszonyai év- ről évre szomorubbak. De ezen nem is lehet csodálkozni, ha meggondoljuk, hogy az ivóvízet egy olyan forrásból vezetik, melyben rendszeren a körházi fehérmükét mossák. Ep ily rossz az utczatisztítás is, mely semmivel sem jobb, mint Törökországban. A király ezen azáltal vel segíteni, hogy nemrég egy bizottságot nevezett ki, melynek feladata nemcsak a tisztítással, ha- nem a város szépítésével is foglalkozni.

Színház.

„Ördög a földön” című új operette első előadására mentünk el tegnap a színházba, azonban egy közbejött levető baleset miatt az operette előadását az első felvonás után abba kellett hagyni.

Az első felvonás után ugyanis rendkívül hosszú szünet után Halimay Imre megjelent s kijelentette hogy La t a b a r Kálmán hirtel- len rosszullete miatt a darab nem folytatható, helyette „Varázshegedű” és „Pa- jkósdéakók” című operettek kerülnek színpadra. — Kedves színművészeink! Latabárt idebántalmak leptek meg s sokáig fekdűt esz- meletlenül dr. Saározy László orvos ur gon- doskodása mellett. — A színpadon rendkívül zavar keletkezett s valóságos csoda, hogy a hirtelen előrútt darabokat úgy a hogy elő- adhatták.

A jutalmazottnak szánt ünnepélyességek azonban nem szenvedtek csorbát, mert K r e c s á y i Saroltát megjelenésekor szünni nem akaró lelkes tapsviharral üdvözölte a nagy kö- zönség, miáltal a művésznő lábaihoz egy gyö- nyörű szép baberkoszoru és virágcsokor re- pült. A közönség most is jelet adta a mű- vesznő iránti szeretetének, ki nemcsak mint operette primadonát, de mint drámai színmű- vesznőt is kedvel. És azok után miket Sz e d e r v á r i K a m i l á - b a n producát, kérjük, hogy szentelje nagyra hivatott tehetséget a drámai muzsának, mert vetkeznek, ha a salon hősnőikben nagyon szegény magyar színművé- szetet gazdagítani nem igekeznek. Hogy mily nagy jövőjü drámai tehetsége van a művés- znőnek, azt legjobban igazolja azon nagybecsű bizelgő nyilatkozat, mit róla kitűnő tragikusunk E. K o v á c s G y u l a ur tett. — Ugy halljuk, hogy K r e c s á y i Sarolta a közelebb szim- rekerülő „O d e t t e” czimszeretpet fogja ját- szani. — Érdeklél és nagy várakozással né- zünk az előadás elé.

A tegnapi jutalomjatekra — a színház tele volt.

Valéria főhercegnő életmódja.

A királyi pár legfiatalabb leányának élet- módjáról, ki április hó 22-én tölti be tizenne- gyedik évét, a következőket írják Bécsből: A

főhercegnő nyáron rendszeren 7 órakor kel fel; ősszel és télen 8-kor. A reggeli után, mely kávéból és fehér kenyérből áll, a német tan- tányrakban oktatás következik; ez eltart fel 11-ig, mire a déjeuner következik, mely áll bouillonból és husételből. A déjeuner után újra a tanítás kezdődik s a déli fél 1 óráig tart, felváltva angol vagy francia nyelven.

Az első délutáni órákban rendszeren Kor- nis Mária grófnő kíséretében rövid sétát tesz a népkertben vagy a Burg és Franzensringen, gyakran a Kohlmarkton, Grabenen és az Ist- vántéren. A sétáról visszatérve ebédig zongor- rázik vagy kézimunkával foglalkozik. Ebéd után a főhercegnő mindennap a Práterbe koc- szik, de a közeli környékre is kirándul, mely alkalommal gyakran tesz nagy gyalogsétákat is. A főhercegnő szabad óráit barátóje „Au- ersperg Aglaja hercegnő társaságában tölti. Este nagyobbára királyi szülei társaságában időz s pontban 9-kor lefekszik.

A főhercegnő tanulmányai feletti fel- ügyelettel, valamint a magyar nyelv- ben való és hittani oktatással tudvalevőleg Rónay püspök van megbízva.

Napi hírek.

Az ideai országos dal- s zeneünnepély diszelnökség elfogadására a központi igazgató választmány Debreczen város polgármesterét, nagyságos S i m o n f f y Imre kir. tanácsost fogja fölkerüni, ki ez országos bizalmat bizo- nyára el is fogja fogadni. A dal- és zeneünnep- ely választmány augusztus hó 15-20-ik közt fog megtartatni. Az egyesület taggyüleitehez intézendő központi igazgató választmány el- nökségi fölhívas a bejelentésekre és részve- telre nézve, a jövő héten fognak hivatalosan szütküldetni, miután egy a verseny-négyes, mint a közösen előadandó midarabok kellő példányai már elkészültek s a bejelentések szerint szütküldhetők lesznek.

Itt a tavasz. Enye az idő, azurkék az ég, langyos szellők érintik a járókelők arczát. Meleg sűt a nap egyszer másszor mintegy izelítől, valóságos nyári hőség van künn a sza- badban, uj eletre ébred a természet és lassan- kint zöldül a rét. észrevehető, hogy a tél, mely az idén ugyan epenséggel nem felelt meg ke- meny, fagyos hírnevének, veget ért. A sétat- nyok megelénkultek, amár még lombtalunok a fák és a cserjék. A kertekben is serényen ivagtatják az utakat, töltik a köröndöket, uj meg uj fasorokat ültetnek. Feltalálható a tavasz nyoma mindenütt. Ha a fő utczán végig megyünk, csak a kirakatokra kell egy pillan- tást vetnünk s látni fogjuk, hogy a nehéz kar- mantyuk, téli sapkák, meleg keztyük helyett tavaszi divatczikkék vannak kitéve. Élénk sür- gés-forgás urellokik mindenfelé mintha a ter- meszettel ujja ebredt volna a társadalom is.

Kegyelet a hősök sírjainak. Sajnos, hogy a honvéd-sírokhöz történeti tegnapii kivu- nálásnál, a honvéd-temetőben oly kegyeletlen rendeltlenségek is mennek véghez, melyek ha ismétlődnek; lehetetlennek fogják tenni ezen hely ujjaalakítását és csinosisát. Az ember áradat, daczára a rendőrök minden fáradozá- sának, felmászott a mult évben nagy fáradt- sággal emelt és begyepesített sírhalmokra, azokat letaposta, a mostan ültetett fenyőfákat megtepte, megdöntögette, sőt akadt oly hit-vány ember is, ki a mult évben ültetett és szépen megeredt fenyő esemetét gyökerestől kitepte. Mindenestre kell az ünn. pelyeket ren- dező bizottságnak valami segítő módot kital-álni, mert így, ily eljárással — ha márczius 15-én és aug. 2-án minden emberi szorgalom, munka és költség meg-emmisítették, akkor a honvéd-temető, a tervezett díszes oáz helyett, ismét elhagyott sivataggá fog átváltozni.

A helybeli távirda fő állomás vala- mint a távirda igazgatóságának már előre át-

Elster balgasága.

Angol regény.
Irtá: Mrs. Wood Henry.
Fordította: T. M.-né.
MÁSODIK KÖTET.

IX. FEJEZET.
Carr ur a munkánál.
(Folytatás.)

Azt hiszem nem sokat bír meg: legelő- szőr is a Calnei eseményekről beszélt, mert alig volt még nyolcznapja, hogy onnan vissza tért.

— És Elster urról beszélt?
— Többnyire, mint az új lordról; min- dent össze-vissza. Anna is czélezott, hogy ta- lán hatalmába állna, a fiatal lordot mint egy nehéz büntett elkövetőtjét feljelenteni.
— Bizonytal részegnek kellett neki lenni! — jegyzé meg Carr, látészolag a legnagyobb közönyvel, miáltal szívében nagy szorongást érzett.

— Miféle büntettet? reménylen azt is közölte önnel?
— Bátyja halálára czélezott ugy hiszem, mondá Kimberly halkan.

— Penzert még gonoszabb dologra is kesz az ember, mondá ő — Carr szeméi va- dul szikráztak, midőn boszusan ezt vizonáz: — Mily veszélyes embernek kellett an- nak lenni! Ön bizonytal nem hitt neki?
— En Carr ur! Én azt tanácsoltam neki, hogy halgasson, és egy tapaszt tegyen szájára míg ki nem józanodik. Ah ezek a fiatal emberek mindjárt egygyűtek lesznek, ha sokat isznak.

— Tökeletes igaz. Tetté meg erre más- kor is czélezást?
— Nem sőt inkább igen szégyelte a dol-

got, midőn más nap velem találkozott és kérdé, ha vajjon sok badarságot beszélt-e össze? Ez- után körülbelül nyolcz napra, elváltunk, s azóta semmit nem tudunk egymásról.

— És valóban nem tudja ön, mi lett be- löle?
— Teljességgel nem. Azt hiszem elhagyta Londont.

— Miért hiszi ön ezt?
— Mert bizonyos vagyok benne, hogyha itt maradt volna, már felkeresett volna, hogy foglalkozást adjak neki.

— Szép, — mondá Carr felálva. — Akar még egy szívességet megtenni? Ha vagy találkoznék vele, vagy hallana felőle tudósít- son ön engem rögtön; azonban én nem akar- nám ezt tudatni, sem pedig nyilvánosan kutatni, én csak azt szeretném vele meg tudni, hogy hol van. A ki ezt nekem magányuton tudomra adja, nem fog kárba ment fáradság miatt pa- naszolni.

Nehéz szívvel haladt végig Carr az ut- czákon, s mihelyt irodájába érkezett, rögtön egy rendőrbiztosnak irt s egy bizonyos ügyet reá bizott.

Hartledon lord még mindég Londonban volt. Midőn a házbérelti ideje le telt, a Graf- ton-utczába költözött, de ott is csak nyugta- lan és elégedetlen volt. mint mindég az utóbbi időben. Neje irt neki hébe-hóbk s ő szinte ugy válaszolt. Mande egy szóval sem tudatá felfedezését, de minden leveleiben kérde őt, hogy mit csinál és mikor jön már haza — t. i. Hartledonba. A gróf mindent elő hozott a mit csak tudott; ő még mindég Carral van elfoglalva, azért nem mondhatja meg bizonyo- san, és lady Hartledon mindég feljebb fokozta kíváncsiságát és boszuságot de azért egész tü- rellemmel várta.

Valóságban — mint már az olvasó is

sejteni fogja — nem csak egyedül az Ashton családdal találkozás kikerülése, tartá a gróf- fot nejtől és Hartledontól távol. Még mint nőtlen ember kívánczolt oly vad és ösmeret- len pusztába, a hol még emberrel sem talál- kozhat Most még jobban ohajtá ezt, és nagyobb okkal.

Egy napon, midőn a hőség és por a leg- nagyobb fokra lépett Londonban, felkeresé Per- cival Carr irodáját, azonban az ügyvédet nem találta otthon.

— Nem sok időre ment el, — mondá segéde. A gróf erre leült és vissza téresére várt. A szobából egy pusztá kerten át a fo- lyóra nyílt a kilátás, a kertben Broom ur ál- lott, ki az egyes ágyak tartalmát látszott vizs- gálni; a folyón egy gőzös küzdött a beálló da- gállal, fedélzetén néhány nyugtalan lélek sza- ladágt le s fel az ellentét, e csendes jelenet és a lármás poros és zajos világ közt, mely- ből a gróf az imént szabadult, jötekonyan ha- tott feldult bensejére. és nagy kedvet érzett magában, a kertbe lemenni s a zöld füven vé- gigt nyulva almodozni, mint hajdan, mikor még semmi gond nem nyomta szívé.

A gróf a nappali szobában várt, azonban ugy vette észre mintha a segédnek semmi dolga nem volna, azért megugya a várakozást beszólitá őt, magához.

— Mit gondol ön Taylor ur, sokáig fog még ural kimaradni? Majdnem elaludtam már a várás köze.

— En ugy hittem, hogy már eddig visz- zatér gróf ur. Mindég megszokta Carr ur mondani az időt ha el megy. Ma azonban sem- mit sem szólt.

— Egy lappal vagy valami könyvvel még is jobban el menne az idő, — dörmögött a gróf. — Persze nem ilyenekkel, — folytató

tovább Carr sorba állított törvénykönyveire mutatva.

— Azok tartalmát kóstolta már a gróf, vizonáz Taylor mosolyogva a gróf összehúzá szemöldéit e szavakra. Ő igen is kóstolta már azoknak a tartalmát, mert az utóbbi időben sokat forgatta azokat.

Taylor semmire sem akart szavaival czé- lozni. Mint figyelmes és ügyes vizsgáló észre vette ugyan azt, hogy a gróf va ami bajba van de azt hitte — urának egy látszólagos ön- kénytelen nyilatkozása folytán — hogy az pénzbeli dolgokra vonatkozik, soha sem sejté, miszerint ura őt akarattal tévutra vezette. — A g. emberek kétszer szeretnék pénzüket megvenni, ha lehetne, — mondá azon alkalm- lomkor Carr, — és Elster oly gondatlan volt s nyugtáit rendszeren elveszté. — Az irnok ki- csi vékony testalkattal bírt — alakjában ha- sonlított némileg urához — okos, zárkózott ar- czal, vékony eles orr és világos színű hajjal. Ő „gentleman”-nak született és ugy is nezt ki, azonban nem kapott hoz megfelelő neve- lést és magának kellett magát az életen át- küzdeni.

Talán még fog is sikertülni, mondá egy napon a grófhöz és bizonytal, ha csak vas- szorgalom kivihetendi, sikerülni is kellett neki szabad idejét egészen a tanulmányra fordítá.

— Csak nem ment valamelyik kartársá- hoz „egy kis értekezésre”? kiáltá Percival türelmetlenül. — Azok néha három óráig is eltartanak.

— És néha tovább is, — felelt vissza az irnok. — Azonban ma nincsen.

— El nem tudom gondolni, hogy hová lett. Mi a mai délelőtre beszéltünk össze. Hol van a Times?
Taylor nem tudta, ő már a maga részé-

költözött szemel- varta az indóház igazgatót — mid- Márton távirda vakkal üdvözölte let igazgatóját — — A távirda iga- meg itt működés

— Gyászj- neje szül. király Hermin férjczett lánka, Teréz ez dott szívvel tu- fioknak, illetőleg nak U j f a l u s s z u és kinos sze- évében, f. hó 15- gyásos halálát. hó 17-én délután nos-utczai 409. s gyászszertartás ker- tben tétetnek tességre nagy- naimkat, barátain- dugolt kartársait- reczen, 1882. má

— Zöldíne- lemes hirt azt h- olvasóink. Buzgó elagott művész- kedvenc szerep- vénasszonyában tehát vasárnap — A Frób- takarekpénztár- forintot szavazot azért legmelyik Rochlitz Arthur tárnoka.

— A deb- czius hó 26-kán- városába nagy- dályok miatt f- lesét. Targy: El- gyűlésőta törté- tárnoki jelentés Elnök, alehkök- tása.

— A kik- azokkal — az- donaságot közöl- nyös hírből a Kálmán idejéb- folytonosan ked- hires R á c z P- léte után szül- nagyközönség te- inkább kiérdem- társulatahoz áll- fiatal zeneésar a zene-estélyt tar- ban gyönyörkö- tésére ottan jó- közönség figye- — Latab- „Ördög a föld- sen volt meg t- ny o m o r u s a- már valószínű

— Nyilva- kenyerrel s eb- sére a j tekony- rékpénztár kö- 75 ft és 34 kr- takarek- és hit- zem s számadá- halas elismerés- teteknek virá- könyvetem. De- Lajos, collegium — Halalo- gondos edes a- övéi gondos á- p o s Sándor p- Z s u z s á n n

re is kereste, ban állapodtak — Nagy- számomra. — — Nagy- addig valaki jö- — Majd- ni legfeljebb, Taylor n- bele unva az t- Mások már r- semmi dolga n- épen oly jól- mint a magáét- Mialatt igt sé- tón s Percival nyugodt kinez- megjelenésében melyen fekvő szemöldéit.

— Ittho- érkezett. — Nincs — Nem várná — Sokáig — Nem várom.

Az idege- helyet foglalt- oda állt az ab- zett le a temp- — Már- küldte volna a- magában. — Carr se- egy pár perc- — Gyön- Megirod, hog- itt két óra ót

költözött személyzet ma reggel testületileg várta az indóházal Koleschek Károly táviratát — midőn a vonat be érkezett Roth Márton távirat főnök rövid de hathatós szavakkal üdvözölte a debreczeni távirat kerület igazgatóját — ezt zajos eljenzés követte. — A távirat igazgatóság a mai nappal kezdte meg itt működését.

Gyászjelentés. Ujfalu Sámuel és neje szül. Király Krisztina, gyermekük: Ilona Hermin férjzett Orosz Beláné, Mariska, Jolánka, Teréz és Margit mélyen megsomorodott szívvel tudatják forrón szeretett egyetlen fióknak, illetőleg szeretett jó testvératyójának Ujfalu Sámuelnek, 20 éves korában, hosszu és kínos szenvedés után életének 29-dik évében, f. hó 15-én éjjeli 11 órakor történt gyászos halálát. A boldogult hült tetemei f. hó 17-én délután 2 órakor a csapó-kisszappanos-utca 409. számú házánál tartandó rövid gyászszertartás után a czepléd-utcai ref. sírkertben tetetnek örök nyugalomra. E végtisztelességre nagy bánatunkban résztvevő rokonnak, barátainak, ismerőseinknek és a boldogult kártársait tisztelettel meghívjuk. Debreczen, 1882. márt. 16. Béke hámainkra!

Zöldinő felépő színházunkban. E kellemes hírt azt hisszük, hogy örömmel hallják olvasóink. Buzgó szüligatóink az érdemekben elagott művésznőnek alkalmat nyújtott, hogy kedvenc szerepében a „Télköz” faszód vénasszonyában vasárnap felépessen. — Így tehát vasárnap élvezetes estének nezzünk elé. — **A Fröbel-gyermekkert** részére a debreczeni pénztár év közgyűlésén 20 azaz husz forintot szavazott meg, mit kezelve a véne. azért legnégyebb köszönetet nyilvánítom Rochlitz Arthur, a Fröbel-gyermekkert pénztárnok.

A debreczeni nőgyűlés 1882 március hó 26-án délután 3 órakor tartja meg a városához nagytanácsméli közbejött akadályok miatt f. hó 12-ről elhalasztott közgyűlést. Targy: Elnöki jelentés a múlt évi közgyűlés óta történt nevezetesebb dolgokról. Pénztárnoki jelentés az egytel anyagi állapotáról. Elnök, alelnökök, pénztárnok és jegyző választása.

A kik a J. cigány zenét szeretik. azokkal — azt hisszük mint örövendés újdonságot közöljük, hogy a J. a Baudi előnyös hírből álló kisbőgős, a ki még a Balázs Kálmán idejéből s azután is a közönségnek folytonosan kedvence volt a fővárosban — a híres R. a c. z. Pali bandájából hosszabb távol léte után szülővárosába vissza tért; s itt a nagyközönség tetszését s pártolást napról napra inkább kiérdemlő „Magyar testvérek” zene társulatához állott be. A mai estén igyekező fiatal zenees a Hungáriában — mint halljuk zene-estélyt tart, s így a szép magyar dalokban gyönyörködőknek egy élvezetes este eltöltésére ottan jó alkalom kínálkozik. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

Latabár Kálmán betegsége miatt az „Ördög a földön” operette első előadása ma sem volt meg tartható. Helyette „A c. z. f. r. a. n. y. o. m. o. r. u. s. g.” adatik. Az operette holnap már valószínűleg elő adhatatik.

Nyilvános nyugalom. A szegény tanulóknak kenyérral s ebédell ellátása költségei fedezésére a j. t. k. ny. s. g. r. ismertetés nagy takarékpénztár közgyűlése az igazgatóság után 75 ft és 34 krt, úgy szüzte az Ipar-egyesületi takarek- és hitel-intezet 20 ftot külvén kezem s számadással alá e kegyes adományokat halás elismeréssel vettem, — s a nevezett intézeteknek virágzást s előmenetelt óhajta bekönyvettem. Debreczen, 1882. márt. 16. Varga Lajos, collegium pénztárnoka.

Halalozás. Ismét egy szerető nő, és gondos édes anyát ragadt el a halál kedves övegi gondos ápoló karjai közül; ugyanis S. i. p. o. s. Sándor polgártársunk kedves nőjét V. d. Z. s. u. z. s. á. n. n. a asszonyt, f. hó 17. d. u. 2.

órakor czepléd-utca 159. számú háztól, a ref. kistemplomban tartandó gyászszertartás után kísérik örök nyugalma helyére a czepléd-utcai sírkertbe. — Gyászolják férje-, gyermekei és számos rokonok. Áldás emlékére.

Eljegyzés. K. a. r. a. p. Vilma és D. e. n. g. y. e. l. László kereskedő jegyet váltottak H. B. ö. z. ö. r. m. y. e. n. b. e. n.

Adomány. Tekintetes Szikszay József ur, ki már előbb theologiai segélyegyletünk alapítotagjai közé lépett, egytelünk iránti meleg érdeklődésének ismét fényes tanujelét adá, midőn újból 10 ftot adományozott alapítókénk gyarapítására. Midőn ezt nyilvánosságra hozom fogadja a kegyes adományozó az egytel nevében legforróbb köszönetemet. Debreczen, 1882 márt. 16. Sógor Andre, s. e. pénztárnok.

Vörös kereszt. Sörgösen felkerjük a vörös kereszt azon főnökeit, melyek évi számadataikat még nem küldték, azt h. a. l. a. d. é. k. t. a. l. a. n. betérjeszteni. Budapest, 1882. márt. 15. A magyar szent korona országai vörös-kereszt egytelének igazgatósága.

Dr. Szécsi Emil fogorvos ur tegnap hosszabb utjából városunkba hazaérkezett.

Az anyakönyvek megváltoztatása. Gyakran fordul elő izraeliták közt az az eset, hogy nem azon „keresztnevet” használják, a mi az anyakönyvbe bejegyezve van. Így pl. a kinek az atya Izák nevet adott, ha felneve Alfred, vagy Aladár divatosabb hangzású névvel cseréli föl igazi nevét; ez néknel is előfordul, Reginak Ilonákká lesznek stb. Aztán a kultusz-miniszterhez vagy a városhoz oly kerelleml járulnak, hogy az anyakönyvi rovat ily módon igazítsassék ki, s illetve az új nevet pótlólag bejegyeztesse be a hatóság. A vallás és a közokt. miniszter egy rendeletében meghagyja a hatóságoknak, hogy az anyakönyvbe jegyzett név megváltoztatása, módosítása, vagy utolagos bejegyzése általi bővítése soha semmi szin alatt meg nem engedhető, s az ide irányuló kerelleml visszautasítandók, mert az ily eljárás az anyakönyvek közokirati jellegét semmisítené meg.

Erzsébet királyné tegnap reggel 9 órakor Lajos herceg kíséretében Münchenbe érkezett; a pályaúdvárból a királyné anyja, Gizella hercegné asszony leányával, az összes hercegek osztrák egytelruhában, a hercegnők és az osztrák-magyar követ fogadták. A királyné a Bellevue fogadóba szállott.

A világ legrégibb dohányja. Szegeden a várnak lebontása alatt levő északi bástyájánál a falazat rendkívüli tömörsége miatt, több robbanást eszközölték dynamittal. Egy erős robbantás után, mely a bástya kellő közepén ütött rést, a munkások a falban egy kis negyszögű üregre akadtak, a melyben, midőn a faltörőleket elmozdították róla, nagy meglepetésükre, két csomó leveles dohányt találtak. A dohánylevelek rozsdaszínűek s olyanok, mint a selyemheruó által kirágott eperfelevél. A két csomó dohány talán a világ legrégibb dohányja, mert a több öles bástyafal kellő közepébe csak a vár építéskor kerülhetett.

Áradások Amerikában. A Mississipi völgyben, mint az amerikai lapok jelentik, iszonyú árvizek duhógnak. A kormány Arkansasban 20,000, Mississippiben 18,000 és Tennesseeben 5000 embernek, Louisianában is számos szökőkötőnek nyújtott segélyt. Mindenütt a töltéseket erősíték jelenleg, úgy hogy újabb kitörés csakis Austinben történt, hol az áradat a töltőleket rombolta szét. Alsó-Mississippiben és Louisianában 30 grófság van víz alatt és leginkább epen azon helyek, hol a legzadagabb gyapottelepek vannak. Más oldalról jelentik, hogy 60000 ember van fedél nélkül, kik mindnyájan a kormány és magánosok támogatására vannak szorulva.

Nem jó tréfolni a kártyavetéssel. Egy kártyavetőnőhöz nemrég beállított egy fiatal asszony s azt kérdezte tőle, hány gyermeke

lesz? A jónő erre felveti a kártyákat s rövid gondolkodás után határozott hangon azt feleli: „Három.” A következő pillanatban előáll egy ur s ugyanazon kérdést intézve a jónőhöz, azon feleletet kapja, hogy egy gyermeke lesz. „Már hogy lehet ez?” — jegyzé meg mosolyogva az ur — „a feleségemnek három gyermeket jósol és nekem csak egyet?” — „Nem tudom én, hogy lehet ez?” — válaszolt a kártyavetőnő — „de kártyáim azt mondják hogy úgy lesz.” A férfi elkomolyodott és gondolatokba merülve tavozott.

Szörnyű tragédia. Vérfagyasztó esetről írnak Sásdról, mely az egész környéket nagy izgalomban tartja. Az eset a következő: Schwarz Henrik gerényesi molnár több év óta bérben bírta a gerényesi Appel-féle malom, melynek tulajdonosa Appel Francziska fiatal özvegy volt. — Schwarznak egy katora fia nehány hét előtt a katonaságból haza jöven, beleszeretett Appel Francziskába és az esküvő néhány nappal előbb meg is történt. A fiatal pár Schwarz Henriknek a bérletet felmondotta, mi őt rendkívül elkeserítette. Lehangságát fokozta a nejevel folytonos perlekedés is. Mult hét szombat napján reggel Schwarz Henrik 10 éves fia a közönségi előjárósághoz fut segélyért, hogy a malom lakosztályából füst tudul elő az ajtóknál be van zárva, az ablakok pedig dűnynyakkal berakva. Az elősiető bíró, esküdtek előtt remes jelenet táralt: az ágyban meggyilkolva feküdt Sch. Henriké, az ágy lábokában állt és a lábok már a szoba többi butorait is megfogták, a szemben levő ablakon meg Schwarz Henrik lógott felakasztva.

Egy bátor mozdonyvezető. A waynesboroughi állomáson tizenegy tehervonat vesztelt, hogy egy pár elkésett különvonatot bevarjanak. Mikor a legutolsó különvonat is megérkezett, megindult az egyik tehervonat. Mikor egy olyan helyre ért, hol a pálya emelkedni kezdett, a vonat nem mehetett tovább. A másik tehervonat vezetője a fiatal Irving, mozdonyával az előbbi vonat segítségére sietett. Mikor mozdonyával a tehervonatot egy alaguton át toltta, visszatért saját vonatához De alig ért vissza helyére, akkor vette észre, hogy az alaguton áthaladt vonatból tizenhárom kocsi kikapcsolódott, s jön visszafelé a nagyon lejtős pályán. Pár perez mulva megtörtént volna a végzetes összeütközés, ha a fiatal mozdonyvezető el nem határozza magát. Visszafordult mozdonyával, saját élete veszélyeztetésével nem törődve, teljes gőzzel rohant a folyton nagyobb sebességgel lejtőre kocsiknak, hogy az összeütközés erejét csökkentse. A mozdony és a vonat összeütközése borzasztó volt. A vonat szelő kocsija pozdorjává tört, de a többi kocsi megállt. — A derek mozdonyvezetőt csekély sérüléssel vonták elő a romok alól.

Nagy riadalom egy czirkuszban. Melunból írják: A minap este a mint a Barrois czirkuszban az előadás véget ért, a faépület jobb oldalán menyőrgésszerű ropogással omlott össze. Iszonyú jajkiáltás tört ki egyszerre. Több mint 200 személy: férfi, nő és gyermek zuhant le a meglehetősen magasból. A szerencsétlenek kiszabadítása óriási fáradságba került, de máskölnben is a szabadított minden pillanatban tarthatnak attól, hogy a másik oldal is összeomlik s oda temeti őket. Más reggelre is virradt, mikor az utolsó embert kihúzták a romok közül. A sérülések nagyobb részt komoly természetűek, de esodlatos módon egyetlen halál eset sem történt. Az oda hívott orvosok nyilatkozata szerint az összes sérültek megtarthatók az életnek. A katasztrófa a hosszas esőzésekkel tulajdonítható annyiban, hogy a folytonos eső az alapokat át meg átjárta s egészen meggyengítette az épület alapját.

Időjárás márt 15.

Európában: A nagy légnymás (775) a kontinens közép tájáról terjed ki (765). Gyenge szeleknél az idő derült, kisebbedő hő mérséklettel.

Hazánkban: Északias, helyenkint erős szelek mellett a hőmérsék, valamint a légnymás is kevéssel alább szállt. Légy itt tizenegy órakor, és pedig oly világosan, a mint csak irni lehet.

Kilátás a jövő időre: Hazánkban: Általában derült idő várható, északkeleten éjjeli dérral és gyenge fagygyal.

Köszönet

A budapesti terménycsarnok távsürgönye.

— Budapest márcz. 14. —

A mai gabnatozszen a forgalom szük korlátok között mozgott, mivel egyrészl a kínálat nem öltött figyelemreméltó mérvet, másrészl pedig a malom tartózkodólag viselkedtek és árengedményeket követeltek. A irányzat ennellfogva lanyha maradt és az árak néhány krral csökkentek. A forgalom mintegy 5000 métermázsára rugott. Legmagasabb ár volt 77 k. tiszavidéki buzáért 12.80 frt, legkisebb ár pedig 70 3 k. oláh buzáért 10.75 frt.

Hivatalosan jegyeztetett:

- Szokvány buza tavaszra 11.—92. 11—95
- Szokvány buza őszre 10.55—10.57—
- Bánsági tengeri május—júniusra 7.21.—7.23.
- Szokvány zab tavaszra 7.90 7.92
- Szokvány zab őszre 6.55—6.57.

Kőbányai sertésüzlet
A sertéskereskedelmi csarnok távirati jelentése.

Budapest Kőbánya, márt. 15.
— Az üzlet jelentéktelen. Magyar öreg nehez 60—62, fiatal nehez 64—64 kr, közép 62—62, szedett nehez 60—62 közép 60—61, könnyű — — — Romániai bakonyi közép — — — 61— átmeneti, könnyű 54—57 átmeneti. Eredeti nehez — — — kr, átmeneti, könnyű — — — átmeneti. — Szerbiai nehez 60 61 átmeneti, közép 59—60 kr átmeneti. Az árak páronkint 45 kiló és 4 százalék levonással kilogrammként értendők. Romániai és szerbiai sertéseknél, melyek mint átmenetiek adattak el, a vevőnek páronkint 4 arany frt vám fejében térítettik meg.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.

(A Magyar távirati iroda eredeti sürgönyei.)

Budapest, márcz. 16. (Érk. d. u. 2 ó.)
Tizenötödikén a függetlenségi-párt bankettjén Irányi Kossuthot köszöntö fel; Kossuthnak, Simonyinak, üdvözlő távirat küldetett. — Az egyetemi ifjuság a fényesen díszített egyetem téren ünneplé meg márczius 15-ét. Hymnus után R. a c. z. Soma szavaltta el költeményét, Draskoczy a „Talpra magyar”-t. Apáthy pedig beszédet tartott. A szözet eléneklésével végződött az ünnepély.

Budapest, márt. 16. (Érk. d. u. 2 óra.)
Késő őszszel egybehívatik a delegáció Budapestre. Egész évre előterjesztést mutat be a kormány a felemelt csapatlétszám fenntartására.

Odessa, márt. 16. (Érk. d. u. 2 ó.)
Egy nyomdát s proclamatiót mely háborút és a császár letelét követeli fedezték fel. Öt egytel elfogták. A klub már huszezer rubelt gyűjtött felkelőknek.

Belgrad, márcz. 16. (Érk. d. u. 2 ó.)
A Skuptesina elfogadta az Osztrák-magyar Szerb hajózási egyezményt.

Belgrad, márcz. 16. (Érk. d. u. 2 ó.)
Milan távirata királyunkhoz megköszöni az elismerést, s kiemeli hogy a királyság a béke s polgárosodás elemét képezdi.

Bukarest, márt. 16.
Konstantinápolyból hazatérő német küldöttség Radzivil herceg vezetésével néhány napot fog tölteni Bukarestben s a román király és királyné által fogadtatik.

Becs, márt. 16.
A „Pol. Corr.” belgrádi levelezője írja, hogy Milan király mindjárt az ünnepélyes audientia után, mely Khevenhüller gróf Ausztria-Magyarországról a szerb királyság elismerését bejelentette, köszönlő táviratot intézett Ferencz József ő felségehez, melyben hangsúlyozta, hogy az Ausztria-Magyarország részéről tanusított rokonszenv új és becses bizonyítéka azon jóakór figyelemnek, melylyel a Habsburg monarchia mindig viseltetett Szerbia kifejlődése iránt. Az új királyság mindenkor meg fog emlékezni erről s igyekezni fog, hogy a béke, rend, civilisatió és allandóság elemét képezze. Ily értelemben fogja Milan király hatalmát mindig felhasználni.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

VII Bérlet Péntek, márcz. 17 én

Előszór.
Ördögök a földön.
Operett 4 felv. Soupeetól.

Vasuti személyvonatok menetrende.

Indulás:

Budapestre, Czeplédre Nagyváradra:	délután 12 óra 36 perczkor.
este 9 " "	" "
Nyiregyháza, Miskolcra,	reggel 7 óra 57 " "
d. u. 3 " 25 perczkor.	" "
este 9 " 20 " "	" "
Szathmára, Kirdygháza:	reggel 4 óra 10 perczkor
délután 4 " 24 " "	" "
Érkezés:	
Budapestre, Nagyváradra	reggel 3 óra 45 perczkor.
d. u. 3 " 1 " "	" "
Miskolcra, Nyiregyhádról:	reggel 9 óra 09 perczkor.
d. u. 12 " 21 perczkor.	" "
este 8 " 12 perczkor.	" "
Szathmárról, Kirdyghádról:	délben 11 óra 54 perczkor
este 8 " 07 " "	" "

Felelős szerkesztő: Vertesi Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.
Kiadó: Kutasi Imre.

